

dochter van de hoftrumpetter Grimmer, met wier geld hij zich in het kleine stadje Wilsdruff bij Dresden een kruidenierszaak koopt. Een bedrijf van die aard stond daar toen veel dichterbij de groothandel dan wij thans hier gewend zijn. Carl althans reisde ervoor naar de marktstad Hamburg en elders, de hausse en baisse in de koffie bracht en ontnam hem winst. In Wilsdruff werd hij een notabele: directeur van de Städtische Sparkasse. Zijn tweede vrouw, een domineesdochter, deed zijn gezin aanzwellen tot 14 personen, met inbegrip van de inwonende bedienden. Daarmede leefde hij door en door zuinig, onder voortdurende klachten over de gang van zaken, welke wonderlijk contrasteerden met zijn moraliserende artikeltjes in het *Wochenblatt für Wilsdruff, Tharand, Nossen, Siebenlehn und die Umgegenden* (b.v. „Bin ich reich oder arm”, dat Diogenes had kunnen schrijven). Als hij het horloge van een overleden broeder enige tijd in bezit heeft gehad, wil hij dit overdoen, omdat hij het niet kan bekostigen: reeds twee malen was een glas gebroken. Verzoeken om kleine leningen van hem zeer sympathieke personen wijst hij geërgerd af. Als hij in 1857 na een leven vol ontzeggingen vóór zijn tijd sterft, denkt zijn weduwe, dat zij met haar handen haar brood zal moeten verdienen, doch vindt een erfenis, welke haar in staat stelt ruim te leven en haar vele kinderen een goede opvoeding te geven. Dit is één zijde van een karakter, de andere is, dat Carl zijn broeders en zusters onbaatzuchtig ter zijde heeft gestaan. Meermalen reisde hij naar Hannover en Rotterdam om raad te geven of belegde hij een bespreking met zakenrelaties in Saksen, als geldschietter maakte hij hun het beginnen van eigen zaken mogelijk en zelfs schold hij hun wel schulden kwijt. Voor hem slaat de weegschaal der waardering naar mijn gevoel ver naar de goede zijde door.

De tweede overlevende zoon, Wilhelm Franz, werd op 15 maart 1814 geboren. Van 1828 tot 1834 was hij in dienst van de stadsmuzikant Adolph Ziegeler te Burgdorf bij Hannover, daarna was hij negen jaren soldaat, als hoedanig hij opklom tot eerste klarinetist in het lijfregiment van de koning. Hij gold in die jeugdijaren als een trouwe vriend, tevens een onverbeterlijk zonderling met een goed hart, die het reeds beschreven soldatenleventje leidt, dat ook het rondstrooien medebrengt van talrijke geldleninkjes aan kleine luiden, die niet allen solide debiteuren zijn, zeker niet